

## برای آزادی زندانیان سیاسی مبارزه کنیم

شعله آتشی که در اعتراض به خصوصی سازی دانشگاهها در بیستم خرداد ماه امسال در خوابگاه دانشگاه تهران به همت دهها دانشجو زبانه کشید، در همان گامهای نخست از خواست اولیه اش در گذشت و با فراروئیدن به شعار آزادی زندانیان سیاسی، هزاران دانشجو را در اکثر دانشگاهها و در سراسر ایران به میدان کشاند. صاعقه ای که از این جنبش برخاست، حاکمان را به واکنش واداشت. رژیم ماشین سرکوب خویش را برای فرو نشاندن شعله های آتش آن به راه انداخت. علی خامنه ای، رهبر جمهوری اسلامی، تیغ از نیام برکشید. دانشجویان را بیگانه انگاشت و برخورد بیرحمانه با آنان را فرا راه خویش قرار داد.

در پی سخنان رهبر جمهوری اسلامی، سرکوب این جنبش متناسب با ظرفیت، موقعیت و توان حاکمان، در دستور قرار گرفت. «لباس شخصیها» وحشیانه تا آنجا که در توش و توانشان بود، بر دانشجویان تاختند. تعدادی را با چوب و چماق و قمه مجروح کردند، دهها تن را ربودند، و چند هزار نفر را دستگیر و در زندانهای بیشمارشان به بند کشیدند. با این همه، شعله این جنبش خاموش نشد. تهاجم چماقداران به کوی دانشگاه تهران، آتش خشم دانشجویان را در یزد با شعارهایی در طرد رژیم جمهوری اسلامی برافروخت. شبیخون قداره بندان حکومت به خوابگاه طرشت را دانشجویان اصفهان با شعارهای «توپ، تانک، بسیجی، دیگر اثر ندارد» و «زندانی سیاسی آزاد باید گردد»، پاسخ دادند. در اندک مدتی در چهار گوشه کشورمان و در اکثر مراکز دانشگاهی، مشعل اعتراض علیه استبداد حاکم، برافروخت و همچنان فروزان است. غرورانگیز آن که این مشعلهای فروزان با یاری و همراهی مردم، فروزان تر و شعله ورتز شده است.

بدون شک جنبش دانشجویی نقش پیشتازی در جنبش های اجتماعی را بدوش داشته و در بازکردن فضای سیاسی همواره اثرگذار بوده است. این جنبش از سایر جنبش های اجتماعی نیرو می گیرد و در پیوند با آنها است که می تواند در مقیاس کل جامعه اثر گذار شود.

امروز در آستانه سالگرد ۱۸ تیر، تمرکز انرژی روی خواست های مشخص جنبش دانشجویی، یعنی اعتراض به اختناق و سرکوب و خواست آزادی زندانی سیاسی و بویژه زندانیان جنبش دانشجویی بسیار پر اهمیت است. این خواست دانشجویان با تمایلات و آرزوهای ملتی گره خورده است و می تواند در ابعاد ملی مورد استقبال قرار گیرد.

کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی با محکوم کردن سیاستهای سرکوبگرانه رژیم جمهوری اسلامی، قاطعانه از مبارزه دانشجویان پشتیبانی می کند. بدین منظور هم میهنان را فرا می خوانیم برای پشتیبانی از جنبش دانشجویی، در فاصله ۱۲ تا ۲۱ تیر با متمرکز کردن انرژی خویش، به یاری آنان بشتابیم. اشکال مبارزه ای که مردم برای حمایت از جنبش دانشجویی برگزیده اند، در ابعاد ملی، رژیم را به تسلیم و خواهد داشت. می بایست به این باور داشت که رژیم تسلیم شدنی است.

کمیته اتحاد عمل برای دمکراسی

۶ تیر ۱۳۸۲ / ۲۷ وژئن ۲۰۰۳

× متشکل از: حزب دموکرات کردستان ایران، سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران، سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر